

Dosar nr. 1a-1521/21 (1-19098325-02-1a-22072021)

Judecător: Cucerescu Ana (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani)

D E C I Z I E
în numele Legii

08 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Igor Mânăscurtă

Judecători:

Oxana Robu și Stelian Teleucă

Grefier

Mihai Ana

Cu participarea:

Procurorului

Țurcanu Svetlana

Avocatului

Durnescu Mihail

Au examinat în ședință deschisă în ordine de apel, apelul avocatului Durnescu Mihail care acționează în interesele inculpatului Iachimov Vasile, declarat împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2021, în cauza penală de acuzație a lui:

Iachimov Vasile *****, a.n. *****, IDNP: *****, cetățean al Republicii Moldova, originar *****, domiciliat în mun. Chișinău, *****, studii superioare, supus militar, divorțat, pensionar, nu are persoane la întreținere, nu are grad de invaliditate, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudicat,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 329 alin. (1) Cod Penal al RM.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- Primei instanțe de pe data de 24.05.2019 până la data de 29.06.2021;

- Instanței de apel de pe data de 22.07.2021 până la data de 08.11.2023.

Procedura de citare a fost respectată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor apelului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2021, Iachimov Vasile *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 329 alin.(1) din Codul penal, cu liberarea ultimului de răspundere penală în legătură intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală. Procesul penal pornit în privința Iachimov Vasile *****, născut la *****, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 329 alin.(1) din Codul penal a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de

tragere la răspundere penală. Corpurile delictate recunoscute prin ordonanța din 19.11.2013 (Vol. II, f.d.156)- certificat tehnic de înmatriculare seria AB nr.*****eliberat la ***** și certificatul de revizie tehnică cu nr. *****, eliberate pe excavatorul de model „Fiat Hitachi *****”, cu n/î ***** de Inspectoratul se Stat „Intehagro” în persoana cet. Iachimov Vasile (Vol. II, f.d.157-158)- s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei pe tot termenul de păstrare a dosarului.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, Iachimov Vasile, activând în cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supraveghere Tehnică ”INTEHAGRO”, în calitate de inginer inspector, fiind persoană publică conform prevederilor art.123 alin. (2) din Codul penal, în perioada de timp al anului 2008, fiind în exercițiul funcției la locul de muncă, la Î.S. „INTEHAGRO”, mun. Chișinău, bd. Cuza Vodă 5/1, neglijând Regulamentul Inspectorului de Stat pentru Supraveghere Tehnică „INTEHAGRO”, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.607 din 28 iunie 1999, conform căruia în atribuțiile de serviciu a inspectorului de stat pentru supraveghere tehnică Î.S.”INTEHAGRO”, întră înmatricularea tractoarelor, mașinilor autopropulsate, ameliorative, de construcție a drumurilor, altor mașini și remorci ale acestora și eliberarea numerelor de înmatriculare, prezentând informația corespunzătoare Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența computerizată a tehnicii, și pct.11) al aceluiași regulament, unde este indicat că inginerii-inspectorii de stat poartă răspundere în modul stabilit de legislație pentru îndeplinirea neconformă a funcțiilor atribuite și pentru exercitarea incorectă a obligațiilor lor, la ***** a înmatriculat excavatorul de marcă „Fiat Hitachi *****”, cu n/î *****, din anul 2007, șasiul cu numărul „*****”, culoare galben cu eliberarea certificatului tehnic de înmatriculare seria AB nr.*****și certificatul de revizie tehnică nr.*****, introducând informația în registrul de înmatriculare a tractoarelor și remorcilor, date ce nu corespund realității, deoarece excavatorul indicat de facto nu a fost introdus pe teritoriul Republicii Moldova și nu a fost produs la uzina specializată. În rezultatul acestor acțiuni ilegale și neglijente la 24.03.2008, reprezentanții S.R.L.„Cvial Service”, în persoana cet. Prihodico Lina, pe de o parte, fiind în posesia documentelor de înmatriculare neveridice, care au fost perfectate de către Iachimov Vasile, și reprezentanții I.M. „Moldasig” S.R.L., pe de altă parte, au semnat contractul de asigurare facultativă nr. ***** privind asigurarea excavatorului de marca „Fiat - Hitachi *****” cu n/î. *****, ce aparține S.R.L. „Cvial Service”, procurat în baza creditului acordat anterior de B.C. „Moldinconbank” S.A.

Ulterior, reprezentanții S.R.L. „Cvial Service”, au denunțat fals și au declarat mincinos despre sustragerea excavatorului de marca „Fiat-Hitachi *****” cu n/î *****, de facto inexistent, organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău, fiind dispusă pornirea urmăririi penale în baza existenței bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195

alin. (2) Cod penal, cauză penală care la 13.10.2010 a fost clasată, pe motivul lipsei faptului infracțiunii. În temeiul denunțului fals și declarațiilor mincinoase, reprezentanții S.R.L. „Cvial Service”, cunoscând cu certitudine despre faptul inexistenței excavatorului au solicitat printr-o cerere din 30.12.2008, de la I.M. „Moldasig” S.R.L. achitarea despăgubirilor de asigurare a sumei de 1 832 625,44 lei, întreprinderii, bani care au fost achitați integral la 15 septembrie 2010.

Pe cale de consecință a acțiunilor neglijente ale cet. Iachimov Vasile și acțiunile ilegale ale factorii de decizie ai S.R.L. „Cvial Service”, au cauzat I.M. „Moldasig” S.R.L. un prejudiciu material în sumă de 1 832 625,44 lei, ceea ce constituie daune materiale în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale, Iachimov Vasile Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (1) Cod Penal, individualizată prin *neglijența în serviciu, adică îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Durnescu Mihail care acționează în interesele inculpatului Iachimov Vasile a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2021 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Iachimov Vasile să fie achitat.

În motivarea apelului, a fost invocat că, procurorul a omis să înainteze învinuirea lui Iachimov V. în cadrul termenului maxim admis de lege pentru aceasta, adică în termenul de 3 luni de zile, de la momentul în care acesta de facto a obținut calitatea de bănuț (acuzat) în procesul penal, astfel că omiterea acestui termen determină nulitatea actului de punere sub învinuire, or, în conformitate cu prevederile art. 230 Cod de procedură penală al RM, „alin. (1) termene în procesul penal sînt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod. Alin (2) în capul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Alin. (3) dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri”.

Astfel mmenționează că, în conformitate cu prevederile art. 63 Cod de procedură penală al RM, „alin. (1) bănuțul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuț prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: pct. 1) procesul-verbal de reținere; pct. 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivadve de libertate; pct. 3)

ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț. Alin. (11) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emiterie a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuțul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta. În cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuțului, aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și a drepturilor sale se amână în baza ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei până la 3 luni. În cazul infracțiunilor privind crima organizată, spălarea de bani, al infracțiunilor cu caracter terorist, al infracțiunilor de corupție și ale celor conexe actelor de corupție, termenul de amânare a aducerii la cunoștință poate fi prelungit până la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și a drepturilor sale nu poate depăși 30 de zile. Alin. (2) organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț: pct. 1) persoana reținută — mai mult de 72 de ore; pct. 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate - mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive; pct. 3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncțiilor săi - mai mult de 6 luni. Alin. (3) la momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin. (2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuțul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire.

În caz de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuț mai mult de 3 luni, ofițerul de urmărire penală este obligat să informeze imediat bănuțul despre aceasta. Alin. (4) organul de urmărire penală sau instanța de judecată, constatând că bănuția nu s-a confirmat, este obligată să elibereze bănuțul reținut sau să revoce măsura preventivă aplicată în privința lui până la expirarea termenelor indicate în alin.(2), dispunând scoaterea lui de sub urmărire. Alin. (5) Calitatea de bănuț încetează din momentul eliberării reținutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț și scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire. Alin. (7) interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune se interzice”.

Astfel menționează că, ținând seama de principiul contradictorialității (art. 24 Cod de procedură penală al RM) și egalității părților în procesul penal raportat la rigorile art. 63 Cod de procedură penală al RM, termenul de 3 luni este un termen guvernat de către procuror, căruia îi aparține dreptul și obligația de punere sub învinuire în acest termen a persoanei bănuite de comiterea vre-unei infracțiuni. Dacă în acest termen nu se întreprinde această acțiune procesuală, după, expirarea lui apare un drept deja al bănuितului - dreptul de a solicita scoaterea sa de sub urmărire penală, având temeiul de a considera că statul, în persoana procurorului, nu l-a găsit implicat în săvârșirea infracțiunii.

Așa dar susține că, acest drept al bănuितului reiese și din stipularea art. 230 Cod de procedură penală al RM că, dacă un drept procesual nu s-a exercitat într-un anumit termen, arunci el se consideră pierdut (dreptul procurorului de a-l pune sub învinuire). Raportând la această stare de drept prevederea art. 230 Cod de procedură penală al RM rezultă că nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat.

În conformitate cu prevederile art. 251 alin. (2 și 3) Cod de procedură penală al RM, „alin. (2) încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sint obligatorii potiiivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Alin. (3) nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei”.

Dosarul de bază cel dejugat nu are nici un act procesual de expediere la Procuratura anticorupție. Lipsesc originalele actelor. Lipsa bănuielii înaintate duce îndubitabil la încălcarea dreptului la apărare și anularea ordonanței de învinuire.

Urmează a se reține la același capitol și practica judiciară, astfel că prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 03 iunie 2016 menținută fără modificări prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din data de 22 iulie 2016 s-a specificat clar că „apreciind materialele prezentate și argumentele părților în raport cu normele menționate, instanța consideră că statutul de acuzat, cet. G.M l-a obținut la momentul pornirii urmărim penale în privința sa, și în opinia instanței, ordonanțele respective de pornire a urmăririi penale și reprezintă actul oficial care emană de la autoritățile competente ale statului în care se comunică acuzațiile aduse lui G.M., instanța de judecată a considerat că aceasta este întemeiată, deoarece procurorul a omis să înainteze acuzarea lui G.M., în cadrul termenului maxim admis de lege pentru aceasta - 3 luni de zile, de la momentul în care acesta de facto a obținut calitatea de bănuित (acuzat) în procesul penal. Omiterea acestui termen determină nulitatea actului de punere sub învinuire,

deoarece potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, „în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen”.

În același conținut, instanța de apel notează că normele art. 2 Cod de procedură penală al RM, art. 4 Constituția RM, art. 6 CEDO, cât și Hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998, „cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția RM,, în redacția Hotărârii nr. 39 din 09 iulie 2001 nr. 10 din 16 aprilie 2010, pct. 1-4 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 09 iunie 2014 „privind aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale” invocă că „procesul penal se reglementează de prevederile Constituției RM, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (având în vedere că prin interpretarea prevederilor Convenției Europene jurisprudența CEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional, care devine parte a dreptului intern), și de Codul de procedură penală, dreptul intern și cel internațional prezintă un tot întreg, o structură unitară. Unica instanță care este în drept să dea interpretări oficiale privind aplicarea Convenției Europene, prin intermediul hotărârilor sale, este Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO). în sensul art.46 din Convenția Europeană, hotărârile CEDO au forță obligatorie.

Sub același aspect, reiterează și practica Curții Europene, Daweer contra Belgiei, Eekle contra Germaniei, Serves contra Franței, Kadubec contra Slovaciei, Aliene de Ribemon contra Franței ș.a., altfel că cauzele menționate vizează în mare parte plângeri din partea persoanelor care au invocat încălcarea dreptului de a fi judecat în termen rezonabil și încălcarea prezumției de evinovăție. Judecarea acestor cauze a implicat aprecierea noțiunii de „acuzăție în materie penală” și pe cea a începutului termenului rezonabil de examinare a cauzei.

Iar în cauza Dewwer contra Belgia din 27 februarie 1980, nr. 6903/75, Curtea a statuat asupra noțiunii de „acuzăție” în materie penală la care face referire art. 6 din Convenția CEDO menționând că aceasta are un caracter autonom, care ignoră definiția de drept intern. Acuzăția se definește ca notificare oficială emanând de la autoritatea competentă, a unui reproș de a fi comis o infracțiune. Notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la o autoritate de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzație penală implicită. În hotărârea specificată Curtea a mai menționat: „ în sfera dreptului penal, „termenul rezonabil” potrivit prevederilor art. 6 §1 „la necesitate începe în ziua în care persoana este înaintată acuzarea (cauza Neumeister din 27 iunie 1968) „termenul rezonabil” poate, în anumite circumstanțe, să înceapă să curgă și mai înainte de transmiterea cauzei în

instanța competentă. în precedentele CtEDO, în hotărârile judiciare pe cauza Vemhoff și Neumeister din 28 iunie 1968 și ulterior în cauza RJngeisen din 16 iulie 1971, punctul de pornire a fost corespunzător - data arestului persoanei, data pornirii anchetei preliminare”. „acuzăția,, în sensul art. 6 §1 al CEDO, ar putea fi definită ca înștiințarea oficială a persoanei de către organul competent al puterii statale despre existența presupunerii că această persoană a comis un delict penal condamnabil,,. Curtea a făcut aceleași interpretări și în cauza Eeckle contra Germaniei.

De asemenea jurisprudența CEDO a statuat asupra faptului că nu este importantă forma actului prin care unei persoane i se atribuie statut de „acuzat” potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dar contează faptul ca actul respectiv să emane de la o autoritate a statului și să fie implicat repercusiuni asupra drepturilor și libertăților persoanei. Iar în cauza Padin Gestoso contra Spaniei, din 08 decembrie 1998, nr. 39519/98, Curtea a apreciat că până la momentul începerii urmăririi penale, situația sa nu a fost direct afectată de investigațiile dispuse de judecătorul de instrucție. În consecință, nefiind afectat de vreo măsură cu caracter penal până la acel moment, reclamantul nu avea calitate de acuzat în sensul an. O pe eiu a dobândi-o doar la momentul începerii urmăririi penale împotriva sa.

În consecință, garanția oferită de § 3 lit. a), aceea de a ti informat asupra naturii acuzației, începe să funcționeze doar din acel moment. Nerespectarea prevederilor legale duc la încălcarea dreptului la un proces echitabil și, inevitabil, la nulitatea actelor procesuale întocmite cu încălcarea legii.

Conform hotărârii Curții Constituționale nr. 26, din 23 noiembrie 2010, asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală al RM „recunoașterea calității de bănuț presupune nu numai drepturi procesuale dar și restrângerea drepturilor constituționale legate de liberarea persoanei, dreptul la libera circulație ș.a. Și în capul recunoașterii calității de bănuț pe cel de-al treilea teme prin ordonanță - persoana este supusă unor restrângeri, imposibilitatea legalizării unor acte, consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar, în capul când persoana este nevinovată - suferință psihologică cauzată de suspec/area de comiterea unei infracțiuni, atitudinea societății și a victimei”. Așa dar, conchide că de fapt, calitatea de bănuț a petiționarului a survenit în anul 2008, când presupusa fapta fost efectuată.

Mai mult ca atât, urmează a se reitera și faptul că conform deciziei Curții Constituționale nr.82 din 18 noiembrie 2016 de inadmisibilitate a sesizării nr.130g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală al Republicii Moldova (termenul de menținere în calitate de bănuț a persoanei), pct. 22 „stabilirea unor termene procesuale ține de opțiunea legiuitorului, având în vedere asigurarea desfășurării normale a urmăririi penale. Prin instituția termenului, legea asigură îndeplinirea actelor procedurale în

intervalele de timp impuse de succesiunea firească a etapelor procesuale menite să garanteze îndeplinirea actului de justiție. Termenele procedurale impun efectuarea în ritm rezonabil a tuturor operațiunilor specifice fiecărei faze procesuale, în vederea realizării scopului procesului penal fără a împiedica aflarea adevărului sau legarea în vreun fel a drepturilor și intereselor legitime ale părților.

În atare conținut, remarcă că nulitatea actelor procesuale emise la caz, denotă în mod evident și lipsa unor probe admisibile și concludente, așa cum dictează normele art. 95 și art. 100 Cod de procedură penal pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, după cum consideră și insistă procurorul în apel, or, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (cauza *Boicenco versus Republica Moldova*, hotărârea CEDO hotărârea din 11 iulie 2006).

În acest context notează că art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora. Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. (*I liro balani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003*).

Totodată în cadrul urmăririi penale au fost un șir de încălcări procesuale și materiile și alte încălcări grave. Alt aspect foarte important este faptul că probe de vinovăție directă și indirectă lipsesc. Or în cadrul procesului au sunt acte ce confirmă importul tractorului și evaluarea acestuia. Totodată, martorul de la Compania Importatoare Valah SRL a menționat că nu este posibil să fie emisă declarația de import fără ca bunul să intre pe teritoriul RM.

La fel sunt relevante: Principiile de bază privind activitatea Avocaților Congresul ONU 1990, Proiectul declarației universale jusdției independente (declarația Singfi); Principiile ONU ce țin de accesul la și asistența juridică în procese penale; Recomandarea JSI? 11(2000)21 a Comiterilor de Miniștri Consiliului Europei Privind libertatea activității profesionale a Avocator; Recomandarea Nr. (2013)16 coniliului judecătorilor europeni privind relațiile Avocat judecător; Standartele independenței comunității juriștilor emise de asociația internațională a juriștilor (IBA); Principii de reglementare a apărării apărătorilor drepturilor omului OSCE 2014; Declarația ONU privind apărătorilor drepturilor omului 1998; Rezoluția ONU privind apărătorilor drepturilor omului 2013; Rezoluția ONU privind confirmarea rolului Avocaților și apărarea acestora 2015; Reglementarea Principiilor CE privind apărarea Avocaților 2004; Declarația Comitetului de Miniștri privind activitatea Consiliului Europei pe îmbunătățirea

Apărării Avocaților și activității acestora 2008; Recomandarea Parlamentului European privind îmbunătățirea Apărării și necesității polului avocatului 2016.

Pentru exercitarea controlului instanței superioare este necesar ca hotărârile pronunțate să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, garanție a înlăturării justiției în mod obiectiv într-un stat de drept. Lipsa motivărilor poate ridica probleme conform art. 6, par. 3 (b) CEDO referitoare la accesul la justiție, situație în care nu sunt indicate cu suficientă claritate temeiurile pe care se bazează hotărârea, ceea ce împiedică folosirea efectivă a procedurilor de contestare.

Garanțiile consacrate în art.6 par. 1 CEDO includ obligația instanțelor judecătorești naționale de a motiva cu suficientă claritate deciziile sale (Hot. CtEDO H. c. Belgiei din 30.11.1987, §. 53). 10.3 în afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (Hirvisaari c. Finlandei, din 27.09.2001, §. 30). 10.4 Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază, astfel încât justițiabilul să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune (Hot. CtEDO Hadjianastassiou c. Grecia, din 16.12.1992, §. 34-35, și Boldea c. Romania din 15.02.2007 , §. 3014). 10.5 Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. în plus, obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile apărării. Cu toate acestea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței (Hot. CtEDO Ruiz Torija c. Spania din 09.12.1994, §. 29§§.).

Totodată, instanța nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (Hot. CtEDO Van de Hurk c. Țările de Jos din 19.04.1994, §. 61***), însă, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (Hot. CtEDO Boldea c. România din 15.02.2007, §.30ttt).

În Cauza Boldea c. România (Hot. din 15. 02. 2007), CtEDO reține că dispozițiile art. 6 par. 1 din CEDO impun instanțelor naționale să-și motiveze deciziile, această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia. Motivarea soluției adoptate de către instanță constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate. Anume motivarea soluției prezumăpunerea în evidență a unor date concrete, care, folosite ca premise, pot determina formularea unor concluzii logice. Or, o simplă afirmare a unei concluzii fără indicarea unei/unor date concrete, fără invocarea

modului în care a fost stabilită acea dată sau referirea explicită ori implicită la actele cauzei în general nu presupune nici pe departe ideea de a motiva, (s.a.).

În acest context, CtEDO statuează faptul că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din CEDO. Astfel, instanța are obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (Boldea c. România, §. 32, 38).

Curtea de la Strasbourg statuează că, dreptul la un proces echitabil include obligația tribunalelor de a-și motiva deciziile lor, deoarece absența motivării unei decizii judiciare poate periclita acest drept. Judecătorii trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază deciziile, căci numai astfel, un acuzat poate exercita căile de atac prevăzute de legislația națională. 10.9 Motivarea unei decizii judiciare este strâns legată de preocupările privitoare la asigurarea desfășurării unui proces echitabil, aceasta permițând respectarea dreptului la apărare. Motivarea este indispensabilă însăși calității actului de justiție și constituie o pavăză împotriva arbitrarului. (Suominen c. Finlandei din 01.07.2003, §. 37), Kuznetsov și alții c. Rusiei, din 11.01.2007, §. 85). 10.10 Motivarea instanței trebuie să fie clară și să ofere inculpaților siguranța că au fost auziți (Fomin c. Moldova din 11.10.2011, §. 31W).

În conformitate cu prevederile legii procesuale instanța se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în fond și apel. „Colegiul penal lărgit conchide că, nemotivarea clară și concisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs. §§§ „ 10.12 Motivarea constă în faptul că la admiterea unor probe și la respingerea altora judecătorul este obligat să prezinte argumentele unei asemenea soluții.

În speță, apărătorul în interesele inculpatului a invocat în fața instanței: Conținutul formal și neclaritatea învinuirii... conținutul formal și inventat al învinuirii formulate la toți învinuiții în cauza în speță și aducând exemple de acest gen și din alte cauze penale care au fost formulate de același organ de urmărire penală, fără concretizarea și prezentarea probelor cu privire la existența grupului criminal, condus de o autoritate criminală numai numită, dar nu și trasă la răspundere împreună cu ceilalți coparticipanți și conținutul acestor învinuiri este asemănător și din punct de vedere al formulării gramaticale.

Cu toate acestea, învinuirea formulată la modul general și fără prezentarea probelor de către partea învinuirii în demonstrarea acesteia, a fost integral preluată și susținută de către instanța de judecată, inclusă în sentința în speță. Omisiunea instanței de a da apreciere probelor în conformitate cu prevederile CPP. În sentință s-a invocat, că inculpatul nu recunoaște vina în săvârșirea faptelor imputate însă în cadrul cercetării judecătorești vinovăția acestora a fost dovedită prin probele

cercetate și analizate în sentința de judecată, ca apoi să fie transcrise materialele invocate ca probe în rechizitoriu.

Instanța a omis a se expune asupra aspectelor de fapt și de drept invocate de Iachimov și apărător, esențiale pentru soluționarea corectă a cauzei. Instanța a depășit limitele învinuirii aduse lui Iachimov V prin rechizitoriu, (preluată și în sentința), consemnând alt conținut normativ reținut în sarcina inculpatului, care face acuzarea și mai neînțeleasă și incertă. Nu este clar dacă Iachimov V. a comis fapta în cadrul unui grup criminal organizat sau în cadrul unei organizații criminale. Instanța a lăsat în incertitudine faptul că Iachimov V. a înregistrat excavatorul cu sau fără actele necesare pentru înregistrare. Nu a fost clar declarațiile reprezentantului companiei Valah SRL, instanța le-a apreciat critic sau nu or, reprezentatul a spus clar că nu este posibil întocmirea declarației vamale fără a importa bunul pe teritoriul Moldovei.

Totodată abateri pe marginea acestei declarații nu există sau contestarea ei la fel. Nu este clar de ce instanța nu s-a expus asupra raportului de evaluare întocmit de I.F.Culaciov, expert/ Evaluator SOCIETATEA COMERCIALĂ ANJECON f-PRIM S.R.L. C.F. *****, ***** ce a evaluat tractorul (vol. II f. 14–21), or acest fapt confirmă existența unui excavator pe teritoriul republicii Moldova.

În sentința contestată, de aceeași manieră, fără a motiva soluția s-a reținut în mod eronat că urmează a fi admisă învinuirea. Urmează în această Hotărâre penală expunerea declarațiilor învinuiților inculpatului și enumerarea altor mijloace de probă cu consemnarea sumară a conținutului informativ, fără o motiva de ce versiunea și declarațiile inculpaților nu poate fi agreată și respinse apelurile părții apărării. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă circumstanța pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Art. 27 alin. (1) și (2) CPP prevede că instanța de judecată apreciază probele în conformitate cu propr 1,1 lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate și mcio probă nu are putere probantă dinainte stabilită. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective (art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală) - Respectarea acestor criterii permite instanțelor de judecată să tragă concluzii privind existența sau inexistența faptelor și implicit constatarea vinovăției sau a nevinovăției făptuitorului. Aprecierea

probelor contrar criteriilor enunțate de lege ar putea crea o aparență falsă asupra unor fapte care trebuie dovedite și, totodată, ar putea conduce instanța la concluzii eronate asupra realității.

Partea vătămată lipsește pe marginea acestei cauze fapt imposibil în urma astfel de infracțiuni. Instanța de fond nu a argumentat în privința lipsei pății vătămate.

Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct.1*****) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Curtea Constituțională RM a reținut că, eroarea gravă de fapt constă în stabilirea eronată a faptelor și constă în confirmarea eronată a existenței sau inexistenței lor. În esență, stabilirea faptelor urmărește aflarea adevărului. Aceasta este posibil ca urmare a aprecierii probelor din perspectiva veridicității lor. Prin urmare, stabilirea faptelor se află într-o legătură indisolubilă cu aprecierea probelor. Legislatorul a prevăzut două modalități de comitere a erorii grave de fapt: 1) neluarea în considerare a probelor 2) denaturarea probelor.

Cu privire la neluarea în considerare a probelor, Curtea Constituțională reține că atât prima instanță, cât și instanța de apel ar putea admite sau, după caz, respinge cererile de administrare a probelor. În instanța de apel, părțile pot solicita reexaminarea probelor apreciate de prima instanță sau administrarea unor probe noi (articolul 405 din Codul de procedură penală).

Instanța de apel deține prerogativa de a cerceta suplimentar probele administrate în prima instanță și poate administra probe noi (articolul 413 din Codul de procedură penală). Respingerea cererii de administrare a unei probe se face, de regulă, în situația în care instanța va considera că aceasta nu este pertinentă pentru cauză și implică, prin urmare, o apreciere. De altfel, Curtea a notat că refuzul nejustificat de a audia un martor al apărării, dacă declarația acestuia este pertinentă pentru cauza examinată, constituie o eroare gravă de fapt (a se vedea DCC nr. 123 din 25 noiembrie 2019. § 22). Așadar, neluarea în considerare a probelor poate presupune, între altele, respingerea nejustificată a probelor propuse de către părți. Curtea admite că ar putea exista și situații în care instanța (de fond sau cea de apel) a lăsat fără apreciere probele anexate la materialele cauzei. Totuși, aspectul evidențiat mai sus a fost suficient pentru Curte ca să constate că prima modalitate de comitere a erorii grave de fapt poate avea legătură cu aprecierea greșită a probelor, din perspectiva pertinentei acestora.

În speță, reprezentantul companie VALAH S.R.L. C.F. *****, a mai declarat un șir de circumstanțe ce au tangență directă cu învinuirea adusă lui Iachimov V. și despre reputația, conduita și activitatea companiei care nu este parte pe o cauză

penală pe marginea declarației sau alte circumstanțe ce țin de importul Fiat Hitachi.

Cu privire la denaturarea probelor, această formă de comitere a unei erori grave de fapt are la bază schimbarea intenționată a înțelesului, naturii sau caracterului unor elemente de fapt. Prin urmare, denaturarea conținutului probei, comisă de către instanță, nu poate avea loc decât în procesul de apreciere a acesteia, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat soluția cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Potrivit legii penale, elementele infracțiunii sunt obiectul, subiectul, latura obiectivă și latura subiectivă, iar lipsa măcar a unuia dintre ele împiedică atragerea la răspundere penală. În acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea). Pentru a stabili lipsa unui element constitutiv al infracțiunii, instanța trebuie să facă referiri la starea de fapt existentă.

Cu privire la invocarea în recurs ordinar a erorii de drept prevăzute la Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive.(s. a.).

Colegiul penal reține, ca acest temei include capurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Legiuitorul și bunul simț obligă instanțele să verifice declarațiile și mijloacele materiale de probă materiale.

Potrivit art. 94 alin. (2) pct. 8) și pct. 9) Cod de procedură penală nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: - cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală; 9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată

4. Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context relevant este pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge de la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Pct.6.2 al aceeași hotărâri indică că, pentru inculpatul care este arestat termenul de apel curge din momentul înmânării copiei de pe sentința redactată.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul declarat de avocatul Durnescu Mihail care acționează în interesele inculpatului, ca fiind depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost pronunțată public la data de 29.06.2021 (Vol.IV, f.d. 58-73) iar cererea de apel a fost depusă pe data de 08.07.2021 (Vol.IV, f.d.76-85), ceea ce se confirmă prin ștampila instanței de judecată.

5. Avocatul inculpatului Durnescu Mihail în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat în interesele inculpatului, pledând pentru admiterea acestuia din motivele indicate.

În ședința Curții de Apel Chișinău, inculpatul Iachimov Vasile a solicitat admiterea ca fiind întemeiat a apelului declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2021 din motivele invocate.

În ședința instanței de apel, **acuzatorul de stat Țurcanu Svetlana** a solicitat respingerea ca fiind nefondat apelului declarat, din motiv că, instanța de fond în mod corect și în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a apreciat probele administrate de către acuzatorul de stat, fapt în temeiul căruia corect a constatat ca fiind dovedită vinovăția lui Iachimov Vasile în comiterea infracțiunii imputate.

6. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat apelul avocatului Durnescu Mihail care acționează în interesele inculpatului Iachimov Vasile declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2021, din următoarele considerente.

7. În temeiul prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza

probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform prevederilor art. 415 alin.(1) pct.1, lit. c) Cod procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

8. La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Iachimov Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi – *neglijența în serviciu, adică îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

Cu referire la motivele invocate de inculpat precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a sa și că inculpatul urma a fi achitat de sub învinuirea adusă în baza art.329 alin. (1) Cod Penal al RM, Colegiul Penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.329 alin. (1) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia

corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței este să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

9. Inculpatul Iachimov Vasile, în instanța de fond, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, și a declarat că a văzut tractorul de model Hitachi o 100 de procente. Ei, ingineri inspeciori, după obligațiunile lor, nu sunt experți, expertul este cu totul alt domeniu de lucru și dacă se întâmplă ceva, vreo cifra sau numărul nu cum trebuie, clientul se adresează la experți autorizați, organizația lor nu are un astfel de expert. Numărul șasiului pe tractor este incristată pe o tablă de metal unde este bătut numărul care conține cifre, litere. Certificatul tehnic se făcea pentru toate genurile de mașini, după ce a fost făcută procedura, scrisă în registru, se eliberează actele. Dacă mecanismul este cumpărat și este înregistrat în Republica Moldova, în baza certificatului tehnic, plus factura, care sunt pe loc, sau contractul de vânzare cumpărare, aceasta depinde de cumpărător. La caz, dacă tractorul este importat el trebuie să aibă adeverința vamală sau declarația primară, acestea i-au fost prezentate și invoisul, adică factura. Cândva se elibera pașaportul tehnic. Mecanism care nu avea pașaport tehnic, ei erau obligați să facă un blanchet sau xerox de pașaport tehnic și o perioadă nu se elibera așa ceva, nu se practica eliberarea blanchetelor acestea. Când el a lucrat, pașaportul uzinei în limba română, nu a fost așa blanchet, se practica în limba rusă, nu mai ține minte în ce an. Este aceeași procedură ca la automobil, trusa medicală, triunghiul, vesta de protecție. Nu urca pe el personal, testare tehnică la INTEHAGRO nu se face, testare este altceva, ei efectuează inspecția tehnică. Până în anul 2013 la serviciu nu i s-a zis nimic despre vreo plângere. Când a fost chemat la audiere la anchetator, și-a notat despre ce este vorba și s-a dus în oficiu, a vorbit în primul rând cu inspectorul cu care era în birou despre mecanismul acesta. Întrebarea nu a fost pusă către conducerea lui, poate nici nu erau atâtea întrebări la ora actuală. Nu erau puse așa gen de întrebări, doar el cu omul cu care lucra la acel moment, când era inginer inspector principal, el prima dată i-a spus, pe urmă el a fost chemat la audieri, după ce a fost la audieri i-a spus că nu are pretenții la el. Nu au fost

prezentate nici un înscris sau verbal de radiere. În anul 2008 nu a avut tehnică pentru fotografiere, a primit cu mult timp mai târziu. Când el a început să lucreze în anul 1998-1999, nu a avut acces nici la registrul de la uzină de tractoare, nu ca să aibă acces la cele internaționale. El actele le vizualiza și dacă vreo cifră nu coincidea, îi spunea clientului la vamă. În afară de INTEHAGRO nu cunoaște dacă mai sunt întreprinderi care înregistrează astfel de mecanisme. Nu au parvenit la INTEHAGRO careva documente de anulare care au stat la baza înmatriculării acestui tractor. La el nu a parvenit nicio informație de genul acesta despre acest tractor. La întrebările formulate de către acuzatorul de stat, inculpatul a declarat suplimentar instanței că a scris totul despre acel tractor când l-a audiat anchetatorul. Totodată, inculpatul a refuzat să răspundă la întrebarea acuzatorului de stat ce ține de locul unde a văzut tractorul. A mai comunicat că toate atribuțiile sale de serviciu sunt scrise în regulamentul lor al INTEHAGRO, ei se conduc de Hotărârile de Guvern din domeniul respectiv. El a făcut totul la 100 de procente, l-a înregistrat și în acest caz. El a făcut totul conform instrucțiunii. El a verificat Tv25, declarația primară și invoisul, care sunt în competența atribuțiilor sale de serviciu. Culoarea tractorului de model Hitachi este galbenă. Nu ține minte ce funcție deținea în INTEHAGRO în anul 2008. În perioada în care a activat nu era astfel de obligațiune de efectuare a asigurării tehnice, în obligațiunea inginerilor inspeciori nu era așa ceva. În anul 2008 este scris în cerere care este numele persoanei care a primit certificatul tehnic, mai mult el nu a avut contact din 2008 să-l întrebe cineva decât anchetatorul când a fost audiat despre mecanismul acesta. Pe doamna Prihotico Lina nu își aduce aminte. La INTEHAGRO, în perioada când activa, nu se petrecea astfel de procedură privind verificarea mașinilor, conform atribuțiilor de serviciu, ei nu aveau astfel de obligații. Nu cunoaște cine efectua astfel de verificări. El dacă nu era să facă cunoștință cu fișa sa de post și cu obligațiunile sale, avea să fie dat afară de la întreprindere peste câteva zile. Declară că cunoaște regulamentul, funcțiile sale, reglementate prin Hotărâre de Guvern. Cunoaște despre atribuția stipulată în regulament privind eliberarea numerilor de înmatriculare. Evident că a eliberat și a înmatriculat numărul pentru modelul Hitachi. Datele din actele din dosar, care au stat de corp delict, le-a introdus el. La întrebarea de concretizare a instanței, inculpatul a declarat că nu recunoaște vina, fiindcă el a îndeplinit obligațiunile conform legii, este tot ce poate spune.

Fiind audiat *inculpatul Iachimov Vasile* în instanța de apel, a declarat că învinuirea adusă îi este clară, vina nu o recunoaște. Pledează nevinovat. Declarațiile făcute în instanța de fond le susține și în instanța de apel. Susține apelul declarat de către avocat în interesele sale.

10. *Examinând probatorul administrat, instanța de apel, consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Iachimov Vasile și pe deplin prin*

următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- **Declarațiile martorului Gurițanu Adrian**, care în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, *verificate prin citire în instanța de apel*, a declarat instanței că pe Iachimov Vasile nu îl cunoaște. Activează la SA „Moldindconbank” din 2016, din luna octombrie. Când a fost angajat i s-a repartizat dosarul debitorului problematic, aflând că în anul 2008 de către sucursala centru SA „Moldindconbank” a fost acordat un credit în mărime de 200 000 euro SRL „Cvial Service”, fiind semnat contractul de credit nr.***** din *****. La fel, a aflat că din 2014 față de debitorul SRL „Cvial Service” a fost intentat procesul de insolvabilitate și banca a fost validată cu suma creanței în mărime de 3 716 001,87 lei. Concretizează că suma constă din 3 744 055 lei. El nu cunoaște ce tangență are Iachimov Vasile cu compania SRL „Cvial Service”. Din câte a văzut din materialele debitorului obiectul gajului au fost mijloace de transport, ele au fost mai multe, inclusiv autotractorul Volvo *****, autotractor Ivecostralis, autotractorul Volvo *****-*****, semiremorcă de tip Mencin, semiremorcă de tip Paganinen *****. La fel, din materialele care le avea rezultă că a fost în gaj un escavator Fiat Hitace *****. El nu poate să spună dacă a fost sau nu examinat de lucrătorii băncii escavatorul de model Fiat Hitace. În cadrul insolvabilității companiei el participă la examinarea cauzei. În masa debitoare se introduc doar bunurile care există. Nu se introduc doar bunurile pe listă. Conform raportului lichidatorului Igor Bulgaru, debitorul insolvabil SRL „Cvial Service” nu dispune de careva masă debitoare, din care el, cel puțin, face concluzii că un astfel de escavator la moment nu a fost identificat și depistat de către lichidator. În calitate de jurist consult la bancă, studiind dosarul a înțeles că este un debitor problematic. El a găsit informații că acest escavator a fost asigurat la Moldasig și în anul 2008 a fost depusă plângere de Lina Prihotico, care a fost administrator al SRL „Cvial Service”, pe faptul sustragerii acestui escavator și în cadrul examinării dosarului s-a constatat că o astfel de faptă nu a fost săvârșită și că un astfel de mijloc de transport nici nu a fost importat în Republica Moldova, așa își amintește el. Toate circumstanțele cazului el cunoaște din actele pe care le are în dosar. El nu cunoaște cine urma să importe acest escavator pentru compania SRL „Cvial Service”. El cunoaște despre plângerea lui Lina Prihotico pe faptul sustragerii Fiat Hitace, din câte cunoaște procesul penal a fost încetat în lipsa faptului infracțiunii. Reieșind din raportul, din momentul intentării procesului de insolvabilitate, lichidatorul este obligat să preia masa debitoare. Atât timp cât lichidatorul a indicat că nu există masa debitoare se subînțelege că un astfel de escavator nu există. La întrebările apărătorului inculpatului martorul a declarat că celelalte automobile care le-a enumerat nu fac parte din masa debitoare. Pe dosarul SRL „Cvial Service” a fost la organul de urmărire penală și a dat declarații, dar nu ține minte când. El nu a fost

informat despre disjungerea cauzei penale în privința lui Iachimov Vasile. La eliberarea creditului și instituirea gajului dacă bunul există și poate fi examinat el se examinează. În speță debitorul putea să prezinte un raport de evaluare, iar evaluatorul răspunde pentru veridicitatea informației prezentate. El nu a studiat dosarul de creditare a SRL „Cvial Service”.

- **Ordonanța de începere urmăririi penale din 18.11.2011**, în baza art.190 alin. (5) lit. b) Cod penal. În ordonanță se indică că, la 24.03.2008 reprezentanții Î.M. SIA „Moldasig” SRL au semnat contractul de asigurare facultativă nr. ***** a bunurilor persoanei juridice SRL „Cvial Service”, conform căruia au asigurat excavatorul de marca 5 „Fiat Hitachi ***** cu n/î *****”, procurat în baza creditului în sumă de 200 000 euro, acordat de către B.C. „Moldindconbank” S.A. Totodată se indică că, la 26.12.2008, de către CPS Rășcani mun. Chișinău, a fost pornită cauza penală nr.*****, conform semnelor componenței de infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2), Cod penal, pe faptul sustragerii excavatorului de mode „Fiat Hitachi ***** cu n/î. *****. Totodată, SRL. „Cvial Service” a depus o cerere către Î.M. SIA „Moldasig” SRL, cu solicitarea de achitării despăgubirii de asigurare în sumă de 3 867 375,44 lei. Tot în conținutul ordonanței se indică că la 13.10.2010, prin ordonanța procurorului, a fost dispusă clasarea cauzei penale nr.*****, pe motivul lipsei infracțiunii și anume că, faptul de sustragere a excavatorului de marca „Fiat Hitachi ***** cu n/î. ***** nu a avut loc, fiind pornită în urma faptelor relatate supra cauza penală cu nr. *****, pe faptul comiterii de către persoanele din cadrul SRL „Cvial Service” infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) (Vol. I, f.d.9);

- **Anexa la ordonanța de disjungare din 01.04.2019**, care conține lista actelor procesuale cauzei penale nr.***** (Vol. I, f.d.3-8);

- **Ordonanța de conexare a cauzelor penale din 15.02.2012**, prin care s-a dispus conexarea cauzelor penale nr.***** și 2012990064, fiind atribuit un singur număr comun ***** (Vol. I, f.d.11);

- **Ordonanța de începere urmăririi penale din 10.08.2011**, în baza art. 312 alin.(2) lit. a), b) din Cod penal, în privința persoanei din cadrul SRL „Cvial Service” cet. Lina Prihodico, care având statut de martor în cauza penală nr.*****, intenționând să obțină prima de asigurare pentru bunul sustras, a prezentat cu bună știință declarații mincinoase, susținând că de către persoane necunoscute la 10.09.2008, a fost sustras excavatorul de model „Fiat Hitachi *****” cu n/î. *****, care era staționat în mun. Chișinău, *****. Totodată excavatorul figurează ca gaj, la contractarea creditului în sumă de 200 000 euro de la B.C. „Moldindconbank” S.A. . (În copie autenticată). Conform datelor indicate în ordonanța de pornire cet. Lina Prihodico, în cadrul audierii nu a fost în stare să indice locul de amplasare a excavatorului de model „Fiat Hitachi *****” cu n/î. *****, până la sustragerea acestuia. Totodată sustragerea acestuia nu a avut loc pe motiv că nimeni din

angajații SRL „Cvial Service” nu l-a văzut niciodată acest excavator și nu l-au utilizat nici odată. Mai mult ca atât din informația Centrului Virtual Național SECI/GUAM cu nr.***** din *****, mijlocul de transport „Fiat Hitachi” nu figurează cu intrări ieșiri din R. Ucraina. Conform informației suplimentare a ultimilor din 11.10.2010, excavatorul de model „Fiat Hitachi *****”, nu a intrat sau ieșit din R. Ucraina în perioada 10.02.2008-21.02.2008 (Vol. I, f.d.125);

- **Ordonanța de clasare a cauzei penale din 13.10.2010** (în copii autentificate), pe cauza penală nr.*****, potrivit căreia se stabilește că cauza penală a fost pornită pe faptul sustragerii pe ascuns a excavatorul de model „Fiat Hitachi *****” cu n/î. *****. Conform materialelor cauzei în ordonanță se indică că cauza penală se clasează pe motiv că lipsește faptul infracțiunii. Stabilindu-se că bunul declarat ca sustras nici nu a existat la locul comiterii infracțiunii și nimeni din lucrătorii SRL „Cvial Service” nu la văzut (Vol. I, f.d.126-132);

- **Contractul de gaj nr.1 din 11 ianuarie 2008**, încheiat între părți B.C. „Moldindconbank” S.A. și SRL „Cvial Service”. Conform contractului Creditorul gajist B.C. „Moldindconbank” S.A în baza contractului nr.***** din *****, acordă un credit în sumă de 200 000 euro lui SRL „Cvial Service”. Iar debitorul gajist, SRL „Cvial Service” pentru această sumă garantează creditul cu punerea în gaj conform listei mai multe mijloace de transport, tehnică. Totodată conform acordului adițional al contractului menționat se indică modificarea listei bunurilor puse în gaj în scopul asigurării creditului de 200 000 euro și se completează lista cu excavatorul de model „Fiat Hitachi *****” din 2007, cu n/î ***** (Vol. I, f.d.163-167);

- **Regulamentul Inspectorului de stat pentru supraveghere tehnică „Intehagro” aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.607 din 28 iunie 1999** (în copia autentificată), prin care se stabilește că conform prevederilor regulamentului inspectorul de stat pentru supraveghere tehnică „Intehagro”, una din funcțiile acestuia este înmatricularea tractoarelor, mașinilor autopropulsate, ameliorative, de construcție a drumurilor, altor mașini și remorci ale acestora și eliberarea numerelor de înmatriculare, prezentând informația corespunzătoare Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența computerizată a tehnicii. Tot în acest regulament la punctul 11, este indicat că inginerii-inspectorii de stat poartă răspundere în model stabilit de legislație pentru îndeplinirea neconformă a funcțiilor atribuite și pentru exercitarea incorectă a obligațiilor lor (Vol. I, f.d.185);

- **Atribuțiile funcționale ale inginerului-inspector „Intehagro” a subdiviziunii teritoriale mun. Chișinău** (în copie autentificată) în care în pct. 1 este indicat că inginerul-inspector își exercită funcțiile stabilite de punctele 6,7,8 din Regulamentul Inspectorului de Stat pentru Supraveghere Tehnică „Intehagro”, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.607 din 28.06.1999 (Vol. I, f.d.186);

- **Ordinul de angajare din ******* a Ministerului Agriculturii și Indistriei Prelucrătoare a Inspectoratului de Stat pentru Supraveghere tehnică „Intehagro” cu privire la numirea în funcție de inginer-inspector „Intehagro” mun. Chișinău cet. Vasile Iachimov, în copie autenticată (Vol. I, f.d.187);

- **Contractul de credit nr.***** din *******, încheiat între părțile B.C. „Moldindconbank” S.A și SRL „Cvial Service” și anexă acordurile adiționale a contractului menționat. Obiectul contractului este indicat că „Cvial Service” primește un credit în sumă de 200 000 euro, iar la destinația creditului este indicat, pentru investiții (Vol. I, f.d.154-162);

- **Răspunsul autorităților competente din Germania în limba germană și traducerea în limba română, cu actele anexe.** Conform întrebărilor din conținutul comisiei, urma de audiat directorul companiei „Ost-Line Handles” GMBH în vederea procurării excavatorului de model „Fiat Hitachi *****”. Cine din compania SRL „Cvial Service” a dus tratative în vederea procurării excavatorului de model „Fiat Hitachi *****”, din care documente reiese că compania Ost-Line Handles” GMBH avea calitatea de intermediar în procurarea excavatorului. Conform răspunsului din partea autorităților Germane anexate s-a stabilit că, fiind audiat directorul companie Ost-Line Handles” GMBH cu sediul în Wolfsburg, Heinrichi-Heine 40, care a declarat că compania pe care o conduce se ocupă cu importul și exportul mașinilor agricole și pentru construcții. Declară că în perioada anului 2007 compania pe care o reprezintă a vândut în Republica Moldova un excavator de model „Fiat Hitachi *****”, cumpărător fiind compania SRL „Cvial Service”. Despre existența unui contract de vânzare cumpărare declară că nu a fost întocmit. Comunică că a fost contactat de o companie din Ucraina „Victor” cu solicitarea de ai găsi companie din Republica Moldova cu un excavator. În acest sens a mediat cu o companie din Italia. Declară că, excavatorul nu la văzut niciodată presupune că a fost livrat direct din Italia în Republica Moldova. Comunică că a eliberat o factură de 200 000 euro, care a fost transmisă companiei SRL „Cvial Service”, de la care a primit transferul pe contul firmei germane. Ulterior a transferat 197 000 euro companiei Italiene pentru procurarea excavatorului iar 3000 euro s-a oprit ca comision pentru intermediere. Declară că nu a primit nici un document pe excavator și nici nu a fost înregistrat în Germania (Vol. II, f.d.82-89, 143-152 traducere);

- **Răspunsul din partea BNC Interpol Kiev/Ukraina** cu privire la verificarea excavatorului de model „Fiat Hitachi *****” cu VIN cod: *****. Conform răspunsului se indică că, excavatorul menționat pe teritoriul Ucrainei nu a fost înregistrat. Codul Vin care este indicat în solicitare a fost identificat un automobil de model ***** , VIN cod:***** , cu numărul de înregistrare ***** , posesorul „KP Trest” o întreprindere din Ucraina (Vol. II, f.d.153-154);

- **Procesul-verbal de audiere a martorului Gurițanu Adrian Ilie din 11.05.2018** (Vol. II, f.d.177-179);

- **Procesul-verbal de examinare din 22.05.2013**, în care au fost examinate actele din dosarul de creditare a lui SRL „Cvial Service” (Vol. II, f.d.35-42);

- **Procesul-verbal de examinare din 28.05.2013**, prin care a fost examinat contractul de gaj în care este indicat că lui SRL „Cvial Service” a gajat excavatorul de model „Fiat Hitachi” ca asigurare la rambursarea creditului de 200 000 euro contractat la B.C. „Moldindcombank” (Vol. II, f.d.43-58);

- **Procesul-verbal de examinare din 18.11.2013**, în care a fost examinat certificatul tehnic de înmatriculare și certificatul de revizie tehnică a excavatorului de model „Fiat Hitachi”, care conform actelor a fost gajat la B.C. „Moldindcombank” (Vol. II, f.d.155).

- **Cerere de Comisie rogatorie** adresată autorităților Republicii Italiene în limba de stat și tradusă în limba italiană din 30.04.2012, conform întrebărilor din conținutul comisiei, urma de stabilit dacă este sau nu înregistrată pe teritoriul Italiei compania „K&I Bussines Group Limited”. Dacă această companie a realizat excavatorul de model „Fiat Hitachi *****” din 2007. Totodată de verificat dacă la conturile bancare a „K&I Bussines Group Limited” în perioada 07.11.2008-31.12.2008, au parvenit mijloace bănești de la SRL „Cvial Service” sau „OST-Line Handels” GmbH (Vol. II, f.d.74-81);

- **Cerere de Comisie rogatorie** adresată autorităților Republicii Germane în limba de stat și tradusă în limba germană, (Vol. II, f.d.119-152); - Ordonanțele, procesele-verbale de audiere și învinuirile în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Cod penal de către persoane din conducerea „Cvial Service” SRL, compania care a contractat creditul de 200 000 euro (Vol. II, f.d.18-206);

- **Ordonanța de punere sub învinuire din 21.05.2019**, prin care cet. Iachimov Vasile ***** a fost pus sub învinuire în baza art.329 alin.(1) din Cod penal, învinuirea adusă la cunoștință sub semnătura inculpatului la data de 21 mai 2019 (Vol. III, f.d.71-72);

- **Procesul-verbal de audiere a bănuitului Iachimov Vasile din 15.10.2013**, bănuیت în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) din Cod penal (Vol. III, f.d.5-6);

- **Procesul-verbal de audiere suplimentară a bănuitului Iachimov Vasile din 04.11.2013**, bănuیت în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Cod penal (Vol. III, f.d.7);

- **Procesul-verbal de audiere a martorului Guțu Iurie din 23.04.2019**, (Vol. III, f.d.68- 69);

- **Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.09.2018**, (Vol. III, f.d.16-31);

- **Procesul-verbal de cercetare din 18.04.2019**, (Vol. III, f.d.41-45);

- **Corpuri delictive:** - Certificat tehnic de înmatriculare seria AB nr.*****eliberat la ***** și certificatul de revizie tehnică cu nr. *****, eliberate pe excavatorul de model „Fiat Hitachi *****”, cu n/î ***** de Inspectoratul se Stat „Intehagro” în persoana cet. Iachimov Vasile (Vol. II, f.d.157-158), fiind recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța de recunoștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 19.11.2013 (Vol. II, f.d.156).

- **Declarațiile martorului Pugacescu Natalia**, care fiind audiat sub jurîmînt în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, *verificate prin citire în instanța de apel*, a declarat instanței că declarația primară de la fila dosarului 58, vol. II, reieșind din ștampila care este aplicată și din rubrica 14 a declarației, este menționat ca reprezentantul companiei lor „Valah” SRL, specialist în vămuire a perfectat declarația respectivă, el a perfectat declarația care este prezentă în materialele dosarului. O declarație primară nu este posibil de întocmit fără a fi introdus bunul în Republica Moldova. Conform datelor lor, compania nu este vizată nici într-o cauză penală pe marginea acestei declarații primare. La întrebările acuzatorului de stat, martorul suplimentar a comunicat că nu este clar anul în care a fost întocmită declarația. Ea nu poate comunica reieșind din copia prezentată. La compania „Valah” SRL activează din luna august, 2008. Pe inculpat nu-l cunoaște și prima dată îl vede. Compania „Valah” SRL este o companie de brokeri vamali. Prestează servicii de mediere în domeniul vămuirii. Adică, în baza actelor care sunt prezentate, compania perfectează declarațiile vamale în baza actelor prezentate de către reprezentanții companiei importătoare sau exportatoare și prezintă pentru verificare și vămuirea mărfurilor către organele vamale. Agentul economic care prezintă actele este răspunzător pentru corectitudinea întocmirii actelor pentru vămuire, autenticitatea actelor prezentate și plenitudinea actelor în vederea vămuirii. Compania care poartă răspundere pentru această declarație, reieșind din această declarație, este vizată compania „Cvial Service” SRL Importator. În cazul în care actele nu corespund realității, specialistul vizualizînd actele și dacă se găsește careva neconcordanțe vizuale, el nu perfectează declarația vamală și nu prezintă declarația pentru vămuire. Conform legislației în vigoare, în cazul în care datele denaturate nu se observă vizual, dar sunt depistate, răspunderea revine agentului economic.

11. Instanța de apel, examinînd probatoriul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Iachimov Vasile în comiterea *neglijenței în serviciu, adică îndeplinirii necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice*, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.329 alin. (1) Cod Penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Colegiul Penal consideră că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii, nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei prevăzute de art.329 alin. (1) Cod Penal la nici o etapă a procesului penal, nu constituie un temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestora.

Cu referire la argumentul apărării că în speță nu sunt prezente elementele constitutive ale componenței de infracțiune, Colegiul penal ține să atragă atenția la faptul că, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probe, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea aducă inculpatului.

12. Așa dar, Colegiul Penal reține că *obiectul juridic* al infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(1) din Cod penal îl constituie buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu.

Atitudinea neglijentă sau neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu se exprimă prin indiferență și iresponsabilitate, lenevie și delăsare, supraapreciere, caracteristice făptuitorului. De asemenea, atitudinea neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu trebuie privită ca neacordare a atenției tuturor obligațiilor de serviciu sau unora dintre ele, abordare a acestor obligații ca fiind neimportante și care nu implică necesarmente executarea unei sarcini.

Conform pct. 12.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 15.05.2017 cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru abuzul de putere sau abuzul de serviciu, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, precum și neglijența în serviciu, se menționează:

„Prin *„atitudine neglijentă față de obligațiile de serviciu”* se înțelege un comportament nechibzuit, inadecvat sau chiar dezinvolt, pe care-l manifestă făptuitorul în exercițiul funcției, pe când atitudinea neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu presupune un comportament lipsit de loialitate și onestitate.”

Prin *obligațiune de serviciu* se înțeleg toate obligațiunile care cad în sarcina unei persoane cu funcții de răspundere potrivit normelor legale și subordonate legii ce reglementează serviciul respectiv. Aceste norme pot fi indicate expres în lege, hotărâri ale guvernului, regulamente de serviciu, instrucțiuni etc. Latura subiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu presupune vinovăția făptuitorului sub formă de imprudență. Făptuitorul nu prevede consecințele faptei, însă ar fi putut și trebuia să le prevadă sau prevedea posibilitatea survenirii urmărilor, dar credea, fără temei, că acestea nu se vor produce. Posibilitatea făptuitorului de a prevedea consecințele faptei sale se apreciază în raport cu împrejurările concrete în care a fost săvârșită fapta, precum și în raport cu personalitatea făptuitorului, pregătirea și calitățile lui profesionale, experiența acestuia în domeniul respectiv.

Latura obiectivă a infracțiunii de neglijență de serviciu constituie încălcarea unei obligațiuni de serviciu prin neîndeplinirea sau prin îndeplinirea defectuoasă a acesteia, încălcare care a produs urmările prevăzute în lege.

Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatului se constată prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, și anume prin manifestarea de atitudine neglijentă față de obligațiile de serviciu, or Iachimov Vasile, activând în cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supraveghere Tehnică „INTEHAGRO”, în calitate de inginer inspector, fiind persoană publică conform prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal, în perioada de timp al anului 2008, fiind în exercițiul funcției la locul de muncă, la Î.S.„INTEHAGRO”, sediul mun. Chișinău, str. bd.Cuza Vodă 5/1, neglijînd Regulamentul Inspectorului de Stat pentru Supraveghere Tehnică „INTEHAGRO”, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.607 din 28 iunie 1999, conform căruia în atribuțiile de serviciu a inspectorului de stat pentru supraveghere tehnică Î.S. „INTEHAGRO”, intră înmatricularea tractoarelor, mașinilor autopropulsate, ameliorative, de construcție a drumurilor, altor mașini și remorci ale acestora și eliberarea numerelor de înmatriculare, prezentând informația corespunzătoare Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența computerizată a tehnicii, și pct.11) al aceluiași regulament, unde este indicat că inginerii-inspectorii de stat poartă răspundere în modul stabilit de legislație pentru îndeplinirea neconformă a funcțiilor atribuite și pentru exercitarea incorectă a obligațiilor lor, la ***** a înmatriculat excavatorul de marcă „Fiat Hitachi *****”, cu n/î *****, din anul 2007, șasiul cu numărul „*****”, culoare galben cu eliberarea certificatului tehnic de înmatriculare seria AB nr.*****și certificatul de revizie tehnică nr.*****, introducând informația în registrul de înmatriculare a tractoarelor și remorcilor, date ce nu corespund realității, deoarece excavatorul indicat de facto nu a fost introdus pe teritoriul Republicii Moldova și nu a fost produs la uzina specializată. În rezultatul acestor acțiuni ilegale și neglijente la 24.03.2008, reprezentanții S.R.L.„Cvial Service”, în persoana cet.Prihodico Lina, pe de o parte, fiind în posesia documentelor de înmatriculare

neveridice, care au fost perfectate de către Iachimov Vasile, și reprezentanții I.M. „Moldasig” S.R.L., pe de altă parte, au semnat contractul de asigurare facultativă nr. ***** privind asigurarea excavatorului de marca „Fiat - Hitachi *****” cu n/î. *****, ce aparține S.R.L. „Cvial Service”, procurat în baza creditului acordat anterior de B.C. „Moldinconbank” S.A. Ulterior, reprezentanții S.R.L. „Cvial Service”, au denunțat fals și au declarat mincinos despre sustragerea excavatorului de marca „Fiat-Hitachi *****” cu n/î *****, de facto inexistent, organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău, fiind dispusă pornirea urmăririi penale în baza existenței bănuielii rezonabile 11 privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal, cauză penală care la 13.10.2010 a fost clasată, pe motivul lipsei faptului infracțiunii. În temeiul denunțului fals și declarațiilor mincinoase, reprezentanții S.R.L. „Cvial Service”, cunoscând cu certitudine despre faptul inexistenței excavatorului au solicitat printr-o cerere din 30.12.2008, de la Î.M. „Moldasig” S.R.L. achitarea despăgubirilor de asigurare a sumei de 1 832 625,44 lei, întreprinderii, bani care au fost achitați integral la 15 septembrie 2010.

Cu referire la *subiectul* infracțiunii supuse analizei, instanța reține că potrivit prevederilor art. 21 din Codul penal, este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani.

13. Ce ține de argumentele invocate de către avocat în cererea de apel, instanța de apel relevă faptul că, conform art. 63 alin. (1), bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Totodată, același alineat menționează faptul că persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuیت prin unul din următoarele acte procedurale, după caz:

1. procesul-verbal de reținere;
2. ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate;
3. ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت.

Totodată, potrivit art. 63 alin. (1¹) Cod de procedură penală, (1¹) Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emiteră a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta. În cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuितului, aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت și a drepturilor sale se amână în baza ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei pînă la 3 luni. În cazul infracțiunilor privind crima organizată, spălarea de bani, al

infracțiunilor cu caracter terorist, al infracțiunilor de corupție și ale celor conexe actelor de corupție, termenul de amânare a aducerii la cunoștință poate fi prelungit pînă la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît și a drepturilor sale nu poate depăși 30 de zile.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din din 15.10.2013 cadrul DGUP CC al IGP al MAI, Ciubotaru Andrei, Iachimov Vasile a fost recunoscut în calitate de bănuît în cauza penală nr. *****, iar la data de 14.01.2014 acesta a fost pus sub învinuire prin ordonanța procurorului, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, prin ordonanța procurorului din 01.04.2019, s-a dispus disjungerea cauzei penale nr. ***** în privința lui Iachimov Vasile, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 190 alin. (5) Cod penal și art. 329 alin. (1) Cod penal, cu atribuirea cauzei penale disjungate numărul de ordine 2019970278. Respectiv, termenii invocați de către apărător în cererea de apel curg de la data disjungerii cauzei penale într-o procedură separată, în speță de la data de 01.04.2019.

14. De continuare, Colegiul reține că, în temeiul art.60 alin.(1), lit. b) Cod penal al RM „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave”.

Alin.(2) aceeași norme indică că „prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată”.

La fel urmează a se reține că în temeiul rigorilor art.16 alin.(3) Cod penal al RM, „Infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.”

Din interpretarea sistemică a normei art. 329 alin.(1) Cod penal al RM, reiese că, aceasta este pasibilă sancțiunii în formă de *amendă în mărime de pînă la 500 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.*

Raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, Colegiul Penal consideră justă și întemeiată soluția instanței de fond cu privire la liberarea lui Iachimov Vasile de răspundere penală în baza art. 329 alin. (1) Cod penal al RM în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat - art. 329 alin. (1) Cod penal al RM, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar din momentul comiterii faptei (data de *****), pînă la adoptarea sentinței instanței de fond (29.06.2021),

au expirat mai mult de 5 ani, prin urmare, în privința inculpatului Ursu Veaceslav, sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal al RM.

15. Totodată, în conformitate cu art.397 pct.3 în coroborare cu art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Colegiul penal consideră justă și întemeiată soluția instanței de fond ca corpurile delictive pe cauza penală - certificat tehnic de înmatriculare seria AB nr.*****eliberat la ***** și certificatul de revizie tehnică cu nr. *****, eliberate pe excavatorul de model „Fiat Hitachi *****”, cu n/î ***** de Inspectoratul se Stat ”Intehagro” în persoana cet. Iachimov Vasile (v.II, f.d.157-158), să fie păstrate la materialele cauzei pe tot parcursul păstrării dosarului.

16. Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art.415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de Procedură Penală consideră necesar a respinge apelul avocatului Durnescu Mihail care acționează în interesele inculpatului Iachimov Vasile, declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2021, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

17. În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), art.417-418 Cod procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Respinge apelul avocatului Durnescu Mihail care acționează în interesele inculpatului Iachimov Vasile, declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2021, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

Decizia este executorie de la adoptare, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen 2 (două) luni de la pronunțarea motivată a acesteia.

Președintele ședinței

Igor Mânăscurtă

Judecătorii:

Oxana Robu

Stelian Teleucă